

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 8.12.2022
COM(2022) 704 final

2022/0410 (NLE)

Propunere de

REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce
privește cerințele de informare pentru anumite regimuri de TVA**

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

(1) CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere face parte din pachetul legislativ privind inițiativa „TVA-ul în era digitală”, împreună cu o propunere de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală¹ și o propunere de Regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește acordurile de cooperare administrativă în materie de TVA necesare pentru era digitală². Contextul acestei inițiative este prezentat pe larg în expunerea de motive a propunerii de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE³.

Prezenta expunere de motive descrie modificările necesare la Regulamentul de punere în aplicare al Consiliului de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului în ceea ce privește cerințele de informare pentru anumite regimuri de TVA.

Acest pachet are trei obiective principale:

- (1) modernizarea **obligațiilor de raportare în materie de TVA**⁴, prin introducerea unor cerințe de raportare digitală, care vor standardiza informațiile pe care persoanele impozabile trebuie să le transmită autorităților fiscale în format electronic pentru fiecare tranzacție. Totodată, acesta va impune utilizarea facturării electronice pentru tranzacțiile transfrontaliere;
- (2) abordarea provocărilor aferente **economiei platformelor**⁵, prin actualizarea normelor în materie de TVA aplicabile economiei platformelor în vederea soluționării problemei egalității de tratament, prin clarificarea normelor privind locul prestării, aplicabile acestor tranzacții, precum și prin consolidarea rolului platformelor în colectarea TVA-ului atunci când acestea facilitează prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau servicii de transport de persoane; precum și
- (3) evitarea necesității unor **înregistrări multiple în scopuri de TVA** în UE și îmbunătățirea funcționării instrumentului implementat pentru declararea și plata TVA-ului datorat pentru vânzările la distanță de bunuri⁶, prin introducerea înregistrării unice în scopuri de TVA (SVR). Adică îmbunătățirea și extinderea sistemelor existente de tip „ghișeu unic” (OSS)/ „ghișeu unic pentru importuri” (IOSS) și taxarea inversă cu scopul de a reduce la minimum cazurile în care o persoană impozabilă este obligată să se înregistreze într-un alt stat membru.

¹ Vă rugăm să includeți o referință atunci când este disponibilă.

² Vă rugăm să includeți o referință atunci când este disponibilă

³ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

⁴ Obligațiile de raportare în materie de TVA se referă la obligația întreprinderilor înregistrate în scopuri de TVA de a depune declarații periodice privind tranzacțiile lor la autoritatea fiscală pentru a permite monitorizarea colectării TVA-ului.

⁵ În acest sens, termenul „economia platformelor” se referă la prestările de servicii efectuate prin intermediul unei platforme.

⁶ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en.

Elementele pachetului necesită dispoziții de aplicare, în special cele legate de regimul TVA aplicat economiei platformelor și de înregistrarea unică în scopuri de TVA. Respectivă dispoziții vor garanta că elementele-cheie sunt aplicate în mod egal în toate statele membre, oferind securitate juridică întreprinderilor și autorităților fiscale.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere face parte din pachetul legislativ privind inițiativa „TVA-ul în era digitală”. Coerența pachetului în ansamblul său este prezentată pe larg în expunerea de motive a propunerii de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Inițiativa „TVA-ul în era digitală” se desfășoară în paralel cu alte inițiative ale Comisiei referitoare la economia digitală, cum ar fi Actul legislativ privind serviciile digitale⁷, recenta propunere de Directivă privind îmbunătățirea condițiilor de muncă pentru lucrul pe platforme⁸ și lucrările în curs legate de închirierea de locuințe pe termen scurt⁹. Abordarea generală adoptată în cadrul acestor inițiative este aceea de a le impune platformelor să fie mai transparente, inclusiv prin furnizarea de informații relevante, în legătură cu utilizatorii lor (de exemplu, furnizorii de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt; sau lucrătorii de pe platforme) și de a facilita respectarea de către utilizatorii serviciilor lor a cerințelor reglementare relevante.

(2) TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Propunerea are la bază articolul 397 din Directiva TVA. În temeiul acestui articol, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestei directive.

- **Subsidiaritatea (pentru competență neexclusivă)**

Prezenta propunere face parte din pachetul legislativ privind inițiativa „TVA-ul în era digitală”. Subsidiaritatea pachetului în ansamblul său este prezentată pe larg în expunerea de motive a propunerii de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE.

Prezenta propunere vine în completarea acesteia, întrucât prevede măsuri care să asigure punerea în aplicare efectivă a Directivei TVA.

⁷ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Text cu relevanță pentru SEE).

⁸ Se preconizează că directiva propusă va oferi securitate juridică cu privire la statutul profesional al persoanelor care lucrează prin intermediul platformelor digitale de muncă, va îmbunătăți condițiile de muncă ale acestora (inclusiv pentru lucrătorii independenți care fac obiectul gestionării algoritmice) și va spori transparența și trasabilitatea în lucrul pe platforme, inclusiv în situații transfrontaliere.

⁹ A se vedea anexa pentru descrierile inițiativelor relevante actuale și în curs de elaborare.

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere face parte din pachetul legislativ privind inițiativa „TVA-ul în era digitală”. Proportionalitatea pachetului este prezentată pe larg în expunerea de motive a propunerii de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE.

Prezenta propunere vine în completarea acesteia, întrucât prevede măsuri care să asigure punerea în aplicare efectivă a Directivei TVA.

- **Alegerea instrumentului**

Pentru modificarea Regulamentului (UE) nr. 282/2011 al Consiliului este necesar un regulament al Consiliului

(3) REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post* /verificarea adecvării legislației existente**

Un rezumat al evaluărilor *ex post* și al verificărilor adecvării legislației existente este prezentat în expunerea de motive a propunerii de modificare a Directivei TVA care însoțește prezenta propunere.

- **Consultările părților interesate**

În expunerea de motive a propunerii de modificare a Directivei TVA sunt furnizate informații detaliate privind consultările cu părțile interesate.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Comisia a utilizat analiza efectuată de Economisti Asociati S.r.l. pentru studiul „TVA-ul în era digitală” (care s-a derulat din octombrie 2020 până în ianuarie 2022)¹⁰. Raportul final a fost prezentat la 1 aprilie 2022, iar studiul a fost publicat pe site-ul Comisiei.

Obiectivele studiului au fost:

- (1) evaluarea situației actuale din perspectiva cerințelor de raportare digitală, a regimului TVA aplicat economiei platformelor, a cazurilor în care încă mai este necesară înregistrarea în scopuri de TVA într-un stat membru în care un comerciant nu este stabilit, precum și a ghișeului unic pentru importuri;
- (2) evaluarea impactului unei serii de posibile inițiative politice în aceste domenii.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului pentru prezenta propunere a fost examinată de Comitetul de control normativ la 22 iunie 2022. Comitetul a emis un aviz favorabil propunerii, cu unele recomandări care au fost luate în considerare. Avizul și recomandările comitetului sunt incluse în anexa 1 la documentul de lucru al serviciilor Comisiei pentru evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere. Fișa-rezumat este disponibilă la pagina: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-TVA-ul-in-era-digitala_ro.

¹⁰ TVA-ul în era digitală. Raport final (vol. I – III). Contractul specific nr. 07 de executare a Contractului-cadru nr. TAXUD/2019/CC/150.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

O analiză detaliată a adecvării reglementărilor și a simplificării este prezentată în expunerea de motive a propunerii de modificare a Directivei TVA care însoțește prezenta propunere.

- **Drepturile fundamentale**

N/A

(4) IMPLICAȚIILE BUGETARE

Impactul bugetar este prezentat în expunerea de motive a propunerii de modificare a Directivei TVA care însoțește prezenta propunere.

(5) ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Aceste elemente sunt prezentate în expunerea de motive a propunerii de modificare a Directivei TVA care însoțește prezenta propunere.

- **Documente explicative (în cazul directivelor)**

N/A

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Se oferă o definiție a termenului „facilitează” pentru a asigura un anumit grad de securitate juridică în ceea ce privește domeniul de aplicare al regimului furnizorilor presupuși.

În vederea funcționării eficiente a regimului furnizorilor presupuși pentru transportul de persoane și închirierea de locuințe pe termen scurt, este necesar să se clarifice modul în care platforma poate determina dacă se aplică regimul furnizorilor presupuși, în cazul în care furnizorul subiacent nu pune la dispoziția platformei un cod de înregistrare în scopuri de TVA.

În plus, se prevede că, în situațiile în care furnizorul subiacent deține un cod de înregistrare în scopuri de TVA, dar nu percepe TVA (de exemplu, pentru că utilizează regimul special pentru întreprinderile mici dintr-un stat membru care oferă un cod de înregistrare în scopuri de TVA pentru astfel de întreprinderi), atunci furnizorul respectiv nu trebuie să pună la dispoziția platformei acest cod de înregistrare în scopuri de TVA.

În plus, se clarifică faptul că platforma nu trebuie să fie răspunzătoare în cazul în care informațiile comunicate de furnizorul subiacent sunt incomplete sau eronate și că platforma poate considera clientul căruia i se furnizează serviciul subiacent drept o persoană neimpozabilă în cazul în care acesta nu comunică un cod de înregistrare în scopuri de TVA.

La 1 iulie 2021 a intrat în vigoare pachetul privind TVA pentru comerțul electronic. Începând cu data respectivă, persoanele impozabile care efectuează vânzări la distanță de bunuri în interiorul UE sau vânzări la distanță de bunuri importate în UE pot opta pentru utilizarea sistemului de tip „ghișeu unic” (OSS) sau a sistemului de tip „ghișeu unic pentru importuri” (IOSS). Ca alternativă, acestea pot totuși să se identifice în scopuri de TVA în statul membru de sosire a bunurilor sau să importe bunuri utilizând normele standard de import și să plătească TVA la frontieră.

După primul an de aplicare, au fost identificate unele aspecte care necesită clarificări suplimentare și care se reflectă în propunerea de modificare a Directivei TVA. Prezenta propunere cuprinde detalii suplimentare în acest sens.

În cadrul Eurofisc, experții antifraudă au menționat că se confruntă cu provocări serioase în ceea ce privește detectarea riscului de neplata a TVA și controlul în timp util al conformității întreprinderilor. Acest lucru se datorează lipsei de date cu caracter granular atunci când informațiile sunt păstrate și transmise de către platforma care acționează în calitate de furnizor presupus, dat fiind că informațiile transmise conțin informații agregate cu privire la toți vânzătorii subiacenți care utilizează platforma lor.

În plus, atunci când se efectuează o reconciliere a informațiilor privind furnizarea și plata aferentă acestora pe baza datelor disponibile în CESOP (datele privind plățile se referă la beneficiarii individuali ai plăților = vânzători), autoritățile fiscale trebuie să cunoască persoanele impozabile care vor primi efectiv plata. Acest lucru este deosebit de dificil atunci când se aplică normele privind furnizorii presupuși.

Din ambele motive sus-menționate, este necesar ca platformele să transmită informațiile de identificare ale furnizorului subiacent către autoritatea fiscală a statului membru de identificare.

Totodată, va fi instituit un nou regim simplificat în cadrul ghișeului unic pentru a permite raportarea transferurilor de bunuri proprii către un alt stat membru. Din nou, dispozițiile detaliate sunt prevăzute în prezenta propunere.

În cele din urmă, propunerea de modificare a Directivei TVA va face ca utilizarea IOSS să fie obligatorie pentru platformele multilaterale. Prin urmare, sunt adaptate normele actuale prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare al Consiliului în ceea ce privește consecințele faptului că o persoană impozabilă nu mai îndeplinește condițiile pentru utilizarea regimului.

Modificările și completările aduse articolului 57a întregesc definițiile care se aplică regimurilor OSS existente (regimul UE și regimul non-UE) prin includerea noului regim simplificat pentru transferurile de bunuri proprii;

Noul alineat (3) de la articolul 57d introduce dispoziția privind identificarea în scopuri de TVA pentru regimul special pentru transferurile de bunuri proprii și data de la care persoana impozabilă va putea începe să aplice acest regim;

Modificarea articolului 57e face referire la codul de înregistrare în scopuri de TVA pe care statul membru de identificare îl utilizează pentru a identifica persoana impozabilă care utilizează regimul pentru transferurile de bunuri proprii;

Completările articolului 57f precizează acțiunile pe care statul membru de identificare trebuie să le întreprindă în cazul în care persoana impozabilă va fi exclusă din regimul pentru transferurile de bunuri proprii;

Completările articolului 57g oferă detalii cu privire la obligațiile unei persoane impozabile care dorește în mod voluntar să renunțe la utilizarea regimului. Atunci când se referă la utilizarea regimului pentru transferurile de bunuri proprii, aceste norme sunt identice cu cele aplicabile regimurilor UE și non-UE. Totuși, atunci când se referă la un furnizor presupus care utilizează regimul IOSS, articolul elimină posibilitatea ca acest furnizor presupus să își anuleze în mod voluntar înregistrarea, deoarece utilizarea IOSS este obligatorie pentru comercianții respectivi;

Noul alineat (2a) de la articolul 58 furnizează noi detalii cu privire la condițiile de excludere în contextul regimului pentru transferurile de bunuri proprii;

Noul articol 58aa menționează că furnizorii presupuși nu pot fi excluși din regimul IOSS, întrucât acesta este obligatoriu în cazul lor;

Completările articolului 58a adaugă trimiteri la noul regim special pentru transferurile de bunuri proprii în sensul situațiilor relevante de încetare a activităților impozabile;

Completările articolului 58b se referă la consecințele nerespectării în mod repetat de către un utilizator cu caracter obligatoriu al IOSS a normelor referitoare la regimul respectiv;

Completările articolului 58c se referă la noul regim special pentru transferurile de bunuri proprii, în sensul că, în caz de excludere din acest regim, o persoană impozabilă își îndeplinește obligațiile aferente în materie de TVA direct către statul membru în care bunurile au fost expediate sau transportate;

Completările articolului 59 și ale articolului 59a alineatul (2) detaliază normele specifice referitoare la declarația privind taxa pe valoarea adăugată (periodicitate și conținut) pentru regimul pentru transferurile de bunuri proprii;

Completările articolului 60a care se referă la notificările electronice, ale articolului 61 care se referă la modificările cifrelor din declarația privind taxa pe valoarea adăugată și ale articolului 61a care se referă la depunerea declarației finale privind taxa pe valoarea adăugată și la plata finală a TVA vizează o trimitere la statul membru în care bunurile au fost expediate sau transportate, care este necesară deoarece în cadrul regimului pentru transferurile de bunuri proprii nu va exista un stat membru de consum, ci un stat membru în care sosesc bunurile;

Completările articolului 63c alineatul (3) fac ca raportarea cotei de TVA și a valorii TVA să fie relevantă, întrucât, în conformitate cu noua regulă, trebuie raportate și livrările sau prestările scutite și cele cu cotă de impozitare zero. Alte date suplimentare pe care furnizorul presupus trebuie să le păstreze în legătură cu regimurile UE și non-UE se referă la informații detaliate referitoare la furnizorii care utilizează platforma sa pentru a furniza bunuri și presta servicii, atât informații pe care aceștia trebuie să le păstreze, cât și alte informații pe care trebuie să le păstreze doar dacă sunt disponibile. În cele din urmă, sunt introduse obligații de ținere a evidențelor în sarcina persoanele impozabile care utilizează regimul pentru transferurile de bunuri proprii.

Propunere de

REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește cerințele de informare pentru anumite regimuri de TVA

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹, în special articolul 397,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Pentru buna funcționare a modelului furnizorului presupus, pentru platformele, portalurile sau mijloacele similare care facilitează prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de servicii de transport de persoane, astfel cum se menționează la articolul 28a din Directiva 2006/112/CE, este necesar să se precizeze anumite elemente ale măsurii.
- (2) Este necesar să se definească termenul „facilitează” pentru a oferi persoanelor impozabile care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o platformă, un portal sau alte mijloace similare, furnizarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de persoane, securitatea juridică în ceea ce privește aplicarea sau neaplicarea măsurii privind furnizorul presupus persoanelor impozabile respective. Anumiți furnizori, inclusiv cei care furnizează liste, trebuie excluși în mod explicit din domeniul de aplicare al măsurii, deoarece nu intră în concurență directă cu sectoarele tradiționale, nedigitale.
- (3) Este necesar să se precizeze modul în care persoanele impozabile care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o platformă, un portal sau alte mijloace similare, furnizarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de persoane trebuie să identifice statutul furnizorului subiacent al serviciului. În cazul în care nu se furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA, trebuie să se considere că persoanele impozabile respective au primit și au prestat ele însele serviciile. Persoana impozabilă care facilitează furnizarea nu este obligată să efectueze o validare extinsă a codului de înregistrare în scopuri de TVA comunicat de furnizorul subiacent al serviciului.
- (4) Anumite state membre alocă un cod de înregistrare în scopuri de TVA persoanelor impozabile care nu percep TVA pentru livrările lor, inclusiv persoanelor impozabile care utilizează regimul special pentru întreprinderile mici, astfel cum se prevede în titlul XII capitolul 1 din Directiva 2006/112/CE. Pentru ca persoana impozabilă care facilitează furnizarea să poată identifica dacă se aplică sau nu modelul furnizorului

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

presupus, este necesar să se precizeze că, în aceste cazuri, furnizorul subiacent nu trebuie să comunice respectivul cod de înregistrare în scopuri de TVA persoanelor impozabile care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o platformă, un portal sau alte mijloace similare, furnizarea de servicii de închiriere pe termen scurt sau de transport de persoane.

- (5) Persoanele impozabile care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o platformă, un portal sau alte mijloace similare, furnizarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de persoane nu trebuie să fie considerate responsabile pentru plata TVA-ului datorat atunci când acționează pe baza informațiilor comunicate de furnizorul subiacent, dacă persoanele impozabile în cauză pot demonstra că nu ar fi putut ști în mod rezonabil că informațiile respective erau incorecte.
- (6) Persoanele impozabile care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o platformă, un portal sau alte mijloace similare, furnizarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de persoane și care sunt furnizori presupuși trebuie să poată identifica cu ușurință statutul clientului, adică al destinatarului serviciilor subiacente. Pentru a facilita o astfel de identificare și a reduce sarcina administrativă a persoanelor impozabile respective, aceste persoane impozabile trebuie să presupună că clientul este o persoană impozabilă, în cazul în care li se comunică un cod de înregistrare în scopuri de TVA, și o persoană neimpozabilă, în cazul în care nu li se comunică niciun cod de înregistrare în scopuri de TVA.
- (7) Un nou regim simplificat de tip „ghișeu unic” (OSS) pentru persoanele impozabile care transferă anumite bunuri proprii la nivel transfrontalier urmează să fie introdus în Directiva 2006/112/CE. Pentru a pune în aplicare respectivul regim specific în cadrul general al regimurilor speciale de TVA prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului trebuie să prevadă norme specifice referitoare la identificarea în scopuri de TVA, condițiile de excludere din regim, declarațiile privind taxa pe valoarea adăugată și obligațiile de ținere a evidențelor².
- (8) Întrucât noul regim simplificat OSS va fi cuprinzător și va include circulația transfrontalieră a mărfurilor care fac în prezent obiectul regimurilor de stocuri la dispoziția clientului, aceste din urmă regimuri urmează să fie eliminate din Directiva 2006/112/CE. Dispozițiile de punere în aplicare referitoare la aceste regimuri specifice nu mai sunt necesare și, prin urmare, trebuie eliminate din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011.
- (9) Utilizarea regimului special IOSS trebuie să devină obligatorie pentru interfețele electronice care facilitează, în calitate de furnizor presupus, anumite vânzări la distanță de bunuri importate prin modificările introduse în Directiva 2006/112/CE. Caracterul obligatoriu al acestui regim afectează condițiile de identificare și de excludere aplicabile acelor persoane impozabile. Prin urmare, aceste condiții trebuie modificate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011.
- (10) În temeiul articolului 242a din Directiva 2006/112/CE, persoanele impozabile care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o platformă

² Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

multilaterală, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către o persoană neimpozabilă din Comunitate, în conformitate cu dispozițiile titlului V din directiva respectivă, sunt obligate să țină evidența acestor livrări sau prestări. Totuși, informațiile sunt necesare numai în ceea ce privește livrările de bunuri sau prestările de servicii care sunt facilitate de interfața electronică și nu sunt necesare în cazurile în care se aplică regula furnizorului presupus. Pentru a sprijini combaterea fraudei în materie de TVA, astfel de informații referitoare la furnizorii subiacenți trebuie, de asemenea, să fie incluse în setul obligatoriu de informații care trebuie păstrate de către furnizorii presupuși care sunt înregistrați pentru a utiliza regimurile speciale simplificate de tip „ghișeu unic”. Aceste elemente de date suplimentare trebuie să permită compararea informațiilor raportate de platforme cu datele privind plățile aferente tranzacțiilor transfrontaliere disponibile în sistemul electronic central de informații privind plățile, astfel cum se prevede în capitolul V secțiunea 2 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010³ al Consiliului și care intră în vigoare la 1 ianuarie 2024.

- (11) Elementele Directivei 2006/112/CE care necesită modificări ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 trebuie să fie transpuse de statele membre în legislația națională până la 31 decembrie 2024. Prin urmare, este necesar ca modificările aduse regulamentului respectiv să se aplice de la 1 ianuarie 2025.
- (12) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 trebuie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 se modifică după cum urmează:

- (1) la capitolul IV, secțiunea 2, se introduc următoarele articole 9b-9e:

„Articolul 9b

(1) Pentru aplicarea articolului 28a din Directiva 2006/112/CE, termenul «facilitează» înseamnă utilizarea unei interfețe electronice pentru a permite unui client și unui furnizor care oferă servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de persoane prin intermediul interfeței electronice să intre în contact, ceea ce conduce la o prestare a serviciilor respective prin intermediul acelei interfețe electronice.

Cu toate acestea, nu se consideră că o persoană impozabilă facilitează furnizarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de persoane în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) persoana impozabilă nu stabilește, în mod direct sau indirect, niciunele dintre termenele și condițiile în care se efectuează livrarea;
- (b) persoana impozabilă nu este implicată, în mod direct sau indirect, în autorizarea percepției de la client a plăților efectuate;

³ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

- (c) persoana impozabilă nu este implicată, în mod direct sau indirect, în prestarea serviciilor respective.
- (2) Articolul 28a din Directiva 2006/112/CE nu se aplică unei persoane impozabile care doar furnizează oricare dintre următoarele:
- (a) prelucrarea plăților în legătură cu furnizarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de persoane;
 - (b) listarea sau publicitatea serviciilor de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de persoane;
 - (c) redirecționarea sau transferarea clienților către alte interfețe electronice unde sunt oferite spre vânzare servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de călători, fără nicio altă intervenție în materie de furnizare.

Articolul 9c

Articolul 28a din Directiva 2006/112/CE se aplică în cazul în care persoana care furnizează serviciul de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de transport de persoane nu pune la dispoziția persoanei impozabile care facilitează serviciul prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o platformă, un portal sau alte mijloace similare, un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA.

În cazul în care persoana care furnizează serviciul subiacent are un cod de înregistrare în scopuri de TVA și se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 28a literele (c)-(f) din Directiva 2006/112/CE, respectivul cod de înregistrare în scopuri de TVA nu se comunică persoanei impozabile care facilitează serviciul.

Articolul 9d

Pentru aplicarea articolului 28a din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care, pe baza informațiilor comunicate de persoana care furnizează serviciul subiacent, o persoană impozabilă nu acționează în calitate de furnizor presupus, persoana impozabilă respectivă nu este obligată la plata TVA-ului datorat dacă se constată ulterior că aceasta ar fi trebuit să fie considerată furnizor, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) persoana impozabilă depinde exclusiv de informațiile comunicate de prestatorul serviciilor;
- (b) informațiile astfel furnizate sunt eronate;
- (c) persoana impozabilă poate dovedi că nu a avut cunoștință și că nu ar fi putut avea în mod rezonabil cunoștință de faptul că informațiile respective erau eronate.

Articolul 9e

Cu excepția cazului în care persoana impozabilă dispune de informații care dovedesc contrariul, persoana impozabilă despre care se consideră că a primit și a prestat servicii în temeiul articolului 28a din Directiva 2006/112/CE consideră că persoana căreia i-au fost prestate serviciile respective este o persoană neimpozabilă, dacă persoana căreia i-au fost prestate serviciile respective nu comunică un cod de înregistrare în scopuri de TVA.”;

- (2) la articolul 54a se adaugă următorul alineat:
„(3) Capitolul X secțiunea 1A încetează să se aplice de la 31 decembrie 2025.”;
- (3) la capitolul XI, titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„SECȚIUNEA 2

***Regimuri speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile sau efectuează vânzări de bunuri la distanță, anumite livrări interne de bunuri sau anumite transferuri de bunuri proprii
(articolele 358-369xj din Directiva 2006/112/CE)”;***

- (4) articolul 57a se modifică după cum urmează:
- (a) se introduce următorul punct 3a:
- „3a. «regimul pentru transferurile de bunuri proprii» înseamnă regimul special pentru transferurile de bunuri proprii, astfel cum este prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 5 din Directiva 2006/112/CE;”;
- (b) punctele 4 și 5 se înlocuiesc cu următorul text:
- „4. «regim special» înseamnă «regimul non-UE», «regimul UE», «regimul pentru importuri» sau «regimul pentru transferurile de bunuri proprii», în funcție de context;
5. «persoană impozabilă» înseamnă oricare dintre următoarele:
- (i) o persoană impozabilă, astfel cum este menționată la articolul 359 din Directiva 2006/112/CE, care este autorizată să utilizeze regimul non-UE;
- (ii) o persoană impozabilă, astfel cum este menționată la articolul 369b din Directiva 2006/112/CE, care este autorizată să utilizeze regimul UE;
- (iii) o persoană impozabilă, astfel cum este menționată la articolul 369m din Directiva 2006/112/CE, care este autorizată să utilizeze regimul pentru importuri;
- (iv) o persoană impozabilă, astfel cum este menționată la articolul 369xb din Directiva 2006/112/CE, care este autorizată să utilizeze regimul pentru transferurile de bunuri proprii;”;
- (5) la articolul 57d se adaugă următorul alineat (3):
- „(3) Atunci când o persoană impozabilă informează statul membru de identificare că intenționează să utilizeze regimul pentru transferurile de bunuri proprii, regimul special respectiv se aplică începând cu prima zi a lunii calendaristice următoare.
- Cu toate acestea, în cazul în care primul transfer de bunuri care ar urma să facă obiectul aplicării regimului pentru transferurile de bunuri proprii este efectuat înainte de data respectivă, regimul special se aplică începând cu data primului transfer în cauză, cu condiția ca persoana impozabilă să informeze statul membru de identificare cu privire la începerea activităților sale care urmează să facă obiectul regimului, nu mai târziu de cea de a zecea zi a lunii următoare primei livrări sau prestări în cauză.”;
- (6) la articolul 57e se adaugă următorul alineat:

„Statul membru de identificare identifică persoana impozabilă care utilizează regimul pentru transferurile de bunuri proprii cu ajutorul codului de înregistrare în scopuri de TVA al acesteia, menționat la articolele 214 și 215 din Directiva 2006/112/CE.”;

(7) articolul 57f se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, în cazul în care se consideră că persoana impozabilă respectivă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE, aceasta indică drept nou stat membru de identificare statul membru în care și-a stabilit sediul activității economice sau, dacă nu și-a stabilit sediul activității economice în Comunitate, menționează un stat membru în care persoana impozabilă respectivă are un sediu permanent.

În cazul în care se schimbă statul membru de identificare în conformitate cu al doilea sau al treilea paragraf, schimbarea respectivă se aplică începând cu data la care persoana impozabilă sau intermediarul său încetează să aibă sediul activității economice sau un sediu permanent în statul membru care a fost indicat anterior ca stat membru de identificare.”;

(b) se introduce următorul alineat (3):

„(3) În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează regimul pentru transferurile de bunuri proprii nu mai îndeplinește condițiile din definiția prevăzută la articolul 369a punctul 2 din Directiva 2006/112/CE, statul membru în care a fost înregistrată persoana impozabilă respectivă încetează să mai fie statul membru de identificare.

Totuși, în cazul în care persoana impozabilă respectivă încă îndeplinește condițiile pentru utilizarea regimului special respectiv, pentru a-l putea folosi în continuare, aceasta indică drept nou stat membru de identificare statul membru în care și-a stabilit sediul activității economice sau, dacă nu și-a stabilit sediul activității economice în Comunitate, aceasta menționează un stat membru în care are un sediu permanent. În cazul în care persoana impozabilă care utilizează regimul pentru transferurile de bunuri proprii nu este stabilită în Comunitate, aceasta indică drept nou stat membru de identificare un stat membru din care expediază sau transportă bunuri.

În cazul în care se schimbă statul membru de identificare în conformitate cu al doilea paragraf, schimbarea respectivă se aplică începând cu data la care persoana impozabilă încetează să aibă sediul activității economice sau un sediu fix în statul membru care a fost indicat anterior ca stat membru de identificare sau începând cu data la care persoana impozabilă respectivă încetează să expedieze sau să transporte bunuri din statul membru respectiv.”;

(8) la articolul 57g se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) O persoană impozabilă care utilizează regimul pentru importuri și care se consideră că a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE poate înceta să utilizeze regimul respectiv numai dacă persoana impozabilă în cauză nu mai efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe. Persoana impozabilă sau

intermediarul care acționează în contul acesteia informează statul membru de identificare cu cel puțin 15 zile înainte de sfârșitul lunii anterioare celei în care intenționează să înceteze utilizarea regimului. Încetarea devine efectivă începând cu prima zi a lunii următoare, iar persoana impozabilă nu mai are dreptul să utilizeze regimul pentru livrările efectuate începând din acea zi.

(4) O persoană impozabilă care utilizează regimul pentru transferurile de bunuri proprii poate înceta să utilizeze regimul special respectiv, indiferent dacă persoana impozabilă în cauză continuă să transfere bunuri care pot fi eligibile pentru regimul special respectiv. Persoana impozabilă informează statul membru de identificare cu cel puțin 15 zile înainte de sfârșitul lunii calendaristice anterioare celei în care intenționează să înceteze utilizarea regimului. Încetarea devine efectivă începând cu prima zi a lunii calendaristice următoare. Obligațiile privind TVA aferente transferurilor de bunuri proprii care rezultă după data la care încetarea a devenit efectivă sunt îndeplinite direct către autoritățile fiscale ale statelor membre dinspre și către care au fost expediate sau transportate bunurile.”;

(9) articolul 58 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează unul dintre regimurile speciale îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile de excludere prevăzute la articolele 369e sau 369xe din Directiva 2006/112/CE sau dintre criteriile de eliminare din registrul de identificare prevăzute la articolul 363 sau la articolul 369r alineatele (1) și (3) din directiva respectivă, statul membru de identificare exclude persoana impozabilă de la aplicarea regimului respectiv.

Numai statul membru de identificare poate exclude o persoană impozabilă de la aplicarea unuia dintre regimurile speciale.

Statul membru de identificare își bazează decizia de excludere sau eliminare pe orice informație disponibilă, inclusiv pe informațiile furnizate de oricare alt stat membru.”;

(b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Excluderea unei persoane impozabile de la regimul pentru transferurile de bunuri proprii devine efectivă începând cu prima zi a lunii calendaristice care urmează datei la care decizia de excludere se transmite pe cale electronică persoanei impozabile. Cu toate acestea, dacă excluderea este cauzată de o schimbare a sediului activității economice sau a sediului fix sau a locului din care începe expedierea sau transportul de bunuri, excluderea devine efectivă începând cu data schimbării în cauză.”;

(10) articolul 58a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58a

În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează un regim special nu a efectuat timp de doi ani, în niciun stat membru de consum, livrări de bunuri sau prestări de servicii sau niciun transfer de bunuri proprii care fac obiectul regimului respectiv, se prezumă că acesta și-a încetat activitățile impozabile în sensul articolului 363 litera (b), al articolului 369e litera (b), al articolului 369r alineatul (1) litera (b), al articolului 369r alineatul (3), al articolului 369xe

litera (b) din Directiva 2006/112/CE. Această încetare nu împiedică utilizarea unui regim special în cazul în care persoana impozabilă în cauză își reia activitățile care intră sub incidența oricărui regim prevăzut la titlul XII capitolul 6 din directiva respectivă.”;

- (11) se introduce următorul articol 58aa:

„Articolul 58aa

În sensul regimului special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE, articolul 58 din prezentul regulament, cu excepția alineatului (3) litera (a), nu se aplică unei persoane impozabile care se consideră că a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (1) din directiva respectivă.”;

- (12) articolul 58b se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul regimului special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE, primul paragraf nu se aplică în cazul în care se consideră că persoana impozabilă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (1) din directiva respectivă. Cu toate acestea, dacă persoana impozabilă respectivă este exclusă de la aplicarea unuia dintre celelalte regimuri speciale din cauza nerespectării în mod repetat a normelor aferente regimurilor speciale respective, persoana impozabilă în cauză rămâne exclusă de la utilizarea acestor regimuri speciale în orice stat membru pe o perioadă de doi ani care urmează perioadei de declarare în care persoana impozabilă respectivă a fost exclusă.

În cazul în care persoana impozabilă respectivă nu respectă în mod constant normele regimului special care intră sub incidența titlului XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE, aceasta nu este exclusă de la regimul respectiv, ci de la toate celelalte regimuri speciale pe parcursul celor doi ani care urmează perioadei de declarare în care s-a constatat că aceasta nu și-a îndeplinit în mod repetat obligațiile care îi revin în cadrul regimului respectiv.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Se consideră că o persoană impozabilă sau un intermediar nu a respectat în mod repetat normele aferente unuia din regimurile speciale, în sensul articolului 363 litera (d), al articolului 369e litera (d), al articolului 369r alineatul (1) litera (d), al articolului 369r alineatul (2) litera (c), al articolului 369r alineatul (3) litera (d) sau al articolului 369xe litera (d) din Directiva 2006/112/CE, în următoarele cazuri:

- (a) dacă notificările în temeiul articolului 60a din prezentul regulament au fost emise către persoana impozabilă sau către intermediarul care acționează în contul acesteia de către statul membru de identificare pentru trei perioade de declarare imediat precedente, și declarația privind taxa pe valoarea adăugată nu a fost depusă pentru fiecare din perioadele respective de declarare în termen de zece zile de la emiterea notificării;
- (b) dacă notificările în temeiul articolului 63a din prezentul regulament au fost emise către persoana impozabilă sau către intermediarul care

acționează în contul acesteia de către statul membru de identificare pentru trei perioade de declarare imediat precedente, iar persoana impozabilă în cauză sau intermediarul care acționează în contul acesteia nu a achitat suma integrală declarată cu titlu de TVA pentru fiecare din perioadele respective de declarare, în termen de zece zile de la emiterea notificării, cu excepția cazului în care suma rămasă neachitată este mai mică de 100 EUR pentru fiecare perioadă de declarare;

- (c) dacă, în urma unei solicitări din partea statului membru de identificare și la o lună de la o notificare ulterioară din partea statului membru de identificare, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul acesteia nu a pus la dispoziție pe cale electronică registrele prevăzute la articolele 369, 369k, 369x și 369xk din Directiva 2006/112/CE.”;

- (13) articolul 58c se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58c

O persoană impozabilă care este exclusă de la aplicarea regimului non-UE, a regimului UE sau a regimului pentru transferurile de bunuri proprii îndeplinește toate obligațiile în materie de TVA aferente livrărilor de bunuri sau prestațiilor de servicii sau transferurilor de bunuri proprii care rezultă după data la care excluderea a devenit efectivă, direct către autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză sau către statul membru în care bunurile au fost expediate sau transportate.”;

- (14) articolul 59 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice perioadă de declarare în sensul articolului 364, al articolului 369f, al articolului 369s sau al articolului 369xf din Directiva 2006/112/CE este o perioadă de declarare separată.”;

- (b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Dacă, în conformitate cu articolul 57d alineatul (3) al doilea paragraf, se aplică regimul transferurilor de bunuri de la data primului transfer, persoana impozabilă depune o declarație separată privind taxa pe valoarea adăugată pentru luna calendaristică în cursul căreia a avut loc primul transfer.”;

- (c) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Dacă o persoană impozabilă a fost înregistrată în cadrul regimului pentru transferurile de bunuri proprii în cursul unei perioade de declarare, aceasta adresează declarațiile privind taxa pe valoarea adăugată către statul membru de identificare pentru transferurile efectuate și perioadele acoperite de regimul respectiv.”;

- (d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă schimbarea statului membru de identificare în temeiul articolului 57f are loc după prima zi a perioadei de declarare în cauză, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în numele său adresează declarațiile privind taxa pe valoarea adăugată și, după caz, efectuează plățile

aferente atât către statul membru de identificare inițial, cât și către noul stat membru de identificare, acoperind livrările sau prestările efectuate în perioadele respective în care statele membre respective au fost statul membru de identificare.”;

- (15) articolul 59a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 59a

În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează un regim special nu a livrat bunuri sau nu a prestat servicii în niciun stat membru de consum sau nu a efectuat niciun transfer de bunuri proprii în cadrul regimului pentru transferurile de bunuri proprii în cursul unei perioade de declarare și nu are de efectuat nicio rectificare cu privire la declarațiile anterioare, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul acesteia trebuie să depună o declarație privind taxa pe valoarea adăugată în care să indice că nu au fost efectuate livrări sau transferuri în perioada respectivă (o declarație privind taxa pe valoarea adăugată «zero»);”;

- (16) articolul 60a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 60a

Statul membru de identificare notifică prin mijloace electronice persoanele impozabile sau intermediarii care acționează în contul lor care nu au depus o declarație privind taxa pe valoarea adăugată în conformitate cu articolul 364, articolul 369f, articolul 369s sau cu articolul 369xf din Directiva 2006/112/CE cu privire la obligația lor de a depune declarația respectivă. Statul membru de identificare emite notificarea în cea de a zecea zi de la data la care ar fi trebuit depusă declarația și informează celelalte state membre prin mijloace electronice că a fost emisă o notificare.

Orice notificare ulterioară și măsură luată în vederea stabilirii și a colectării TVA-ului intră în responsabilitatea statului membru de consum în cauză sau a statului membru către care bunurile au fost expediate sau transportate.

În pofida oricărei notificări emise și a oricărei măsuri luate de către statul membru de consum sau de către statul membru către care bunurile au fost expediate sau transportate, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său depune declarația privind taxa pe valoarea adăugată în statul membru de identificare.”;

- (17) articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

„(1) Cifrele înscrise într-o declarație privind taxa pe valoarea adăugată care se referă la perioade până la a doua perioadă de declarare din 2021 inclusiv, pot fi modificate, după depunerea respectivei declarații privind taxa pe valoarea adăugată, numai prin intermediul unor modificări ale declarației în cauză și nu prin ajustări operate într-o declarație ulterioară.

Cifrele înscrise într-o declarație privind taxa pe valoarea adăugată care se referă la perioade începând cu cea de a treia perioadă de declarare din 2021 pot fi modificate, după data la care trebuia depusă declarația în conformitate cu

Directiva 2006/112/CE, numai prin intermediul unor ajustări operate într-o declarație ulterioară.

(2) Modificările menționate la alineatul (1) se transmit pe cale electronică statului membru de identificare în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială.

Cu toate acestea, nu se aduce atingere normelor statului membru de consum sau ale statului membru către care bunurile au fost expediate sau transportate, referitoare la evaluări și modificări.”;

(18) articolul 61a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61a

(1) O persoană impozabilă sau un intermediar care acționează în contul acesteia depune declarația finală privind taxa pe valoarea adăugată și eventualele declarații anterioare depuse cu întârziere, precum și plățile aferente, după caz, la statul membru care a fost statul membru de identificare în momentul încetării, al excluderii sau al schimbării în cazul în care persoana impozabilă în cauză:

- (a) încetează să utilizeze unul dintre regimurile speciale;
- (b) este exclusă de la unul dintre regimurile speciale;
- (c) își schimbă statul membru de identificare, în conformitate cu articolul 57f.

Eventualele rectificări ale declarației finale și ale declarațiilor anterioare care intervin după depunerea declarației finale sunt efectuate direct la autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză sau ale statului membru către care bunurile au fost expediate sau transportate.

(2) Cu privire la toate persoanele impozabile în contul cărora acționează un intermediar, acesta depune declarațiile finale privind taxa pe valoarea adăugată și eventualele declarații anterioare depuse cu întârziere, precum și plățile aferente, după caz, la statul membru care a fost statul membru de identificare în momentul eliminării sau al schimbării în cazul în care intermediarul respectiv:

- (a) este radiat din registrul de identificare;
- (b) își schimbă statul membru de identificare, în conformitate cu articolul 57f alineatul (2).

Eventualele rectificări ale declarației finale și ale declarațiilor anterioare care intervin după depunerea declarației finale sunt efectuate direct la autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză sau ale statului membru către care bunurile au fost expediate sau transportate.”;

(19) articolul 63c se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:
 - (i) literele (f) și (g) se înlocuiesc cu următorul text:

„(f) cota de TVA aplicată, după caz;

(g) valoarea TVA-ului de plată cu indicarea monedei utilizate, după caz;”;
 - (ii) literele (k) și (l) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(k) în ceea ce privește serviciile, informațiile utilizate pentru a determina locul în care serviciul a fost prestat și, în ceea ce privește bunurile, informațiile utilizate pentru a determina locul în care începe și se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;
- (l) orice dovadă a eventualelor returnări ale unor bunuri, inclusiv baza de impozitare și cota de TVA aplicată;”;
- (iii) se adaugă următoarea literă (m):
 - „(m) în ceea ce privește livrările în cazul cărora se consideră că persoana impozabilă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a din Directiva 2006/112/CE, numele, adresa poștală și adresa electronică sau site-ul web al furnizorului sau prestatorului ale cărui livrări sau prestări sunt facilitate prin utilizarea interfeței electronice și, dacă sunt disponibile:
 - (i) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul fiscal național al furnizorului sau prestatorului;
 - (ii) numărul contului bancar sau numărul contului virtual al furnizorului sau prestatorului.”;
- (b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:
 - (i) litera (m) se înlocuiește cu următorul text:
 - „(m) numărul unic de identificare al lotului, în cazul în care persoana impozabilă respectivă este implicată în mod direct în predare;”;
 - (ii) se adaugă următoarea literă (n):
 - „(n) în ceea ce privește livrările în cazul cărora se consideră că persoana impozabilă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a din Directiva 2006/112/CE, numele, adresa poștală și adresa electronică sau site-ul web al furnizorului sau prestatorului ale cărui livrări sau prestări sunt facilitate prin utilizarea interfeței electronice și, dacă sunt disponibile:
 - (i) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul fiscal național al furnizorului sau prestatorului;
 - (ii) numărul contului bancar sau numărul contului virtual al furnizorului sau prestatorului.”;
- (c) se introduce următorul alineat (2a):
 - „(2a) Pentru a fi considerate suficient de detaliate în sensul articolului 369xk din Directiva 2006/112/CE, registrele ținute de persoana impozabilă trebuie să conțină toate informațiile de mai jos:
 - (a) în ceea ce privește statul membru din care bunurile au fost expediate sau transportate:
 - (i) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al persoanei impozabile în statul membru respectiv, dacă este cazul;
 - (ii) adresa de la care au fost expediate sau transportate bunurile;

- (b) în ceea ce privește statul membru către care bunurile au fost expediate sau transportate:
 - (i) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al persoanei impozabile în statul membru respectiv, dacă este cazul;
 - (ii) adresa la care au fost expediate sau transportate bunurile;
- (c) descrierea și cantitatea bunurilor expediate sau transportate către un alt stat membru;
- (d) data transferului bunurilor menționate la litera (c);
- (e) baza de impozitare cu indicarea monedei utilizate;
- (f) orice majorare sau reducere ulterioară a bazei de impozitare;
- (g) dacă se emite o autofaktură, informațiile cuprinse în factură;
- (h) în ceea ce privește transferurile în cazul cărora se consideră că persoana impozabilă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a din Directiva 2006/112/CE, numele, adresa poștală și adresa electronică sau site-ul web al furnizorului al cărui transfer de bunuri este facilitat prin utilizarea interfeței electronice și, dacă sunt disponibile:
 - (i) codul de identificare în scopuri de TVA sau codul național de identificare fiscală al furnizorului sau prestatorului
 - (ii) numărul contului bancar sau numărul contului virtual al furnizorului sau prestatorului.”;
- (d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (2a) din prezentul articol sunt înregistrate de către persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul acesteia în așa fel încât să poată fi puse la dispoziție prin mijloace electronice fără întârziere și pentru fiecare bun livrat sau serviciu prestat sau transferat. În cazul în care persoana impozabilă respectivă sau un intermediar care acționează în contul acesteia i s-a solicitat să depună, prin mijloace electronice, registrele menționate la articolele 369, 369k, 369x și 369xk din Directiva 2006/112/CE, iar aceasta nu le-a depus în termen de 20 de zile de la data solicitării, statul membru de identificare reamintește persoanei impozabile sau intermediarului care acționează în contul acesteia să depună aceste registre. Statul membru de identificare informează prin mijloace electronice statele membre de consum sau statul membru către care bunurile au fost expediate sau transportate cu privire la transmiterea notificării.”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la 1 ianuarie 2025.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*